

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22737/2024
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгивој Поповић, адвокат из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 502/24 од 28.08.2024. године, у седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 502/24 од 28.08.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 502/24 од 28.08.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 217/22 од 22.11.2023. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада по решењу Града Краљева, градске управе, Одељења за управљање имовином, Одсека за имовинско правне послове и послове управљања имовином од 21.12.2021. године за експроприсани део кат.парц. број .. КО ... у површини од 1а 31 м2 и од 40 м2 и за део кп. .. КО ... у површини од 21а 18 м2, у укупном износу од 1.457.930,68 динара. Ставом другим изреке, одбијен је предлог да се одреди накнада за биљне културе у износу од 9.338,63 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде за непокретност ближе описане у ставу првом изреке исплати 1.457.930,68 динара са законском затезном каматом од 22.11.2023. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова поступка исплати 200.897,50 динара.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж 502/24 од 28.08.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног парава, са позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано грађевинско земљиште и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу као бившем власнику експроприсаних парцела новчану накнаду чија је висина утврђена из налаза и мишљења судског вештака грађевинске струке. Ово због тога што је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као грађевинско, по култури њива, а фактички се користило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању просторног плана подручја посебне намене инфраструктурног коридора ауто-пута Е-761, деоница Појате-Прељина („Службени гласник РС“ број 98/13) као планског документа, а пре правноснажности решења о експропријацији од 21.12.2021. године.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана правноснажна одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Ревизијом се оспорава утврђено чињенично стање и налаз вештака у погледу просечне цене као тржишне, а што није дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП. Правноснажне одлуке достављене уз ревизију не указују нужно на другачији правни став, имајући у виду да одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора.

Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним, Врховни суд је применом члана 404. став 2. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује у овом поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокреност поднетим 25.07.2022. године, а вредност предмета спора је 1.457.930,68 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу наведеног, применом члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП и чланом 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**